

avant...!

figueres 9 març 1932 - n.º 13

periòdic d'esquerra

redac. muralla, 17, 3.er, 1.ra

necessitem la veritat

Es indiscutible que en tots els instants cal cercar la veritat, perquè com més hom vulgui allunyar-se'n, més camí haurà de fer per retrobar-la.

Quan el poble ibèric en gest sublim de ciutadania instaurà la República i volgué posar punt final a un fascicle de la seva història, començar-ne un de nou i donant pas franc a la Llibertat, espontàniament sobreixiren en primer terme dels problemes naturals del canvi - estructura i legislació - les qüestions primordials que requerien i requereixen encara inapel·lable revolució per iniciar aquest poble vers la Llibertat que un dia cregué haver aconseguit.

Alliberament econòmic dels individus!

Problema Agrari!

Descentralització del Poder per una federació integral!

Responsabilitats!

Destrucció de les oligarquies plutòcrates!

¿Què s'ha fet per eliminar aquestes qüestions que el poble deixà a mans dels seus representants?

Res satisfactori. Ben al contrari; s'han agreujat en aplaçar-les i plantejar-les fora del moment precís.

Mes encara impunement s'ha donat temps a preparar el mecanisme supersticiós que astori al poble galvanitzant-lo i desviant-li el seu afany de justícia.

El progrés de la ciència i la mecànica, les repercussions de la crisi capitalista, el retraïment i l'emigració de capitals d'aquestes terres, les desigualtats adquisitives dels éssers humans, fan necessària la màxima atenció a fer possible l'alliberació econòmica dels homes més encara quan el seu sistema de govern és democràtic.

El problema de la terra que sense estridències i males arts permet facilíssimes solucions admissibles per totes les parts interessades, per les seves fonts productives però descuidades, fins avui encara no se n'ha presentat cap de viable i imparcial.

La descentralització del Poder per la unió veritat dels pobles ibèrics, amb l'establiment de la República federal - la que les multituds sentien per haver-la infiltrat els millors pensadors nadius -, aquest ideal freturat per tots els esperits obertament humans, s'intenta negligir-se entre les intencions malèvols dels uns i el joc de paraules improcedent dels altres.

Les responsabilitats, arrabassant furiosament contra els indefensos i mansos amb els responsables cotats, d'aquell formidable procés nacional promès, ha esdevingut una amonestació de padrastru. No és que sigui útil la venjança, però sí interessa un exemple per estimular als governants a la sinceritat i a l'honradesa de les que malauradament han estat mancats gairebé tots els que ha tingut aquest poble.

Les oligarquies plutòcrates que entrebanquen els nostres passos per portar-nos al parany preparat per absorbir el producte del nostre esforç integrant-lo a les seves arquas insaciabls, resten encara exceptes del tribut a la col·lectivitat que per raó lògica els correspondria.

El poble necessita saber la veritat perquè no poden complir-se els seus designis.

Aparentment pot escamotejar-se aquesta veritat, però quan arribi l'hora precisa infaliblement farà sentir la seva veu virtuosa, perquè quan es manifesta no especula com els seus representants víctimes de les insanes i acòmodables imperfeccions dels homes.

Els elements ministerials abandonats de l'opinió volen fer-la formar novament al seu gust i increpen dient que l'espectador en els moments actuals es un traïdor. Potser tots estem de comú acord salvant que en els drames moderns hi ha vegades que l'espectacle es fa al públic i els espectadors queden a l'escenari.

J. V. CAMPS.

full quinzenal

som on érem

Davant la campanya de difamació i persecució que porten contra nostra, aquests homes que es diuen liberals i demòcrates, i que no fan altra cosa que escarnir les veritables doctrines federals, ens cal repetir, una vegada més, que en el primer número del nostre periòdic vàrem inserir-hi un programa, el qual ha estat i és, la base de la nostra actuació.

Aquests enemics nostres, que ho són de tots els homes conscients, volen posar-nos en evidència presentant-nos en falses postures i assenyalant-nos com elements perillosos.

Però ni amb amenaces, ni amb vexacions, ni tancant-nos a l'ergástul, ni amb perill d'ésser exiliats o deportats, assoliran que el nostre grup deixi de batallar contra tot ço que sigui un obstacle per escamotejar aquest moviment d'alliberació que commou l'Ibèria.

La nostra actitud és franca. Exposem els fets sense falsa ornamentació, despullant-nos de tot partidisme, i per això el poble ens comprèn i estima.

Els nostres enemics no podran discutir mai les nostres afirmacions, puix saben prou bé que la veritat no pot falsejar-se.

Que continuïn treballant jesuíticament per tal de dissoldre'ns, serà endebades. Els entrebancs que trobem en el camí ens donen coratge per anar endavant, i com que defensem uns principis ideològics purament humans, no dubtem assolir el nostre propòsit.

MARIUS SUIRAM

Les coaccions sindicalistes cal purgar-les a la presó.

Les coaccions catòliques són consentides impunement.

10 cts.